

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

L'aigua d'aquest mil·lenni

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Aquest és un any de sequera al nostre país, i se n'ha parlat abundantment, tot fent referència a les mesures d'estalvi necessàries i també a les conseqüències de la manca d'aquest important recurs natural. S'han perdut collites de cereals, d'ametlles, d'avellanes, d'oliva. Hi ha hagut manca d'aigua en molts pobles petits i en granges de bestiar i no s'han pogut aprofitar les pastures d'estiu. La manca d'aigua ha tingut conseqüències econòmiques dramàtiques per als sectors agrari i ramader.

D'acord amb les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua, a Catalunya el 73% del consum de l'aigua es destina al sector agrari, productor d'aliments, el 18% al consum domèstic i el 9% a la indústria. El consum domèstic arriba als 130 litres d'aigua per persona i dia si es tracta d'un habitatge en un bloc de pisos, i de més de 200 litres per persona i dia si es tracta d'una casa unifamiliar.

Sabem que la relació entre la disponibilitat d'aigua i el desenvolupament d'un país són indissociables. I sabem també que la manca d'aigua té conseqüències tràgiques: més de mil milions de persones al món pateixen manca d'accés a aigua neta i segura, i es calcula que les morts anuals per aquesta causa arriben als 12 milions.

El repte de l'ONU

Aquesta situació va portar les Nacions Unides a assumir el repte de reduir el nombre de persones sense accés a aigua potable com un dels objectius del mil·lenni. Així, des del 2000 i fins al 2015 es pretén reduir a la meitat la xifra de marginats de l'aigua potable al món, tenint en compte que l'accés a l'aigua es defineix com la disponibilitat d'un mínim de 20 litres per persona al dia –l'equivalent a la despesa que fem a Catalunya quan rentem els plats– que provingui d'una font millorada –connexió domiciliària, aixetes públiques, pous perforats, pous excavats protegits, aiguavés protegits, recollida d'aigua de pluja– localitzada a menys d'un quilòmetre de l'habitatge de l'usuari. Val a dir que en molts països on bona part de la població ha de

Mostra dels efectes de la sequera en el cultiu d'ametlles als terrenys de Lleida

recórrer quilòmetres per proveir-se d'aigua –que en molts casos no està sanejada– existeixen recursos hídrics, però no estan convenientment explotats.

És a dir, hi ha una manca de

Cal construir xarxes de distribució que permetin l'accés a l'aigua potable a prop dels habitatges

gestió de l'oferta d'aigua potable, i no només per a l'agricultura, que és la font de producció d'aliments, sinó també per a ús domèstic. Per això milions de dones i de nens han d'invertir hores diàries a obtenir i transportar aigua, amb una despesa de temps que no els permet l'escolarització ni la possibilitat de feina remunerada.

Tothom està d'acord que cal fer front a la construcció d'infraestructures i xarxes de distribució que permetin l'accés a aigua potable en un punt no llunyà de l'habitatge. Els esforços invertits en aquesta línia han permès que s'incrementi la xifra de persones amb accés a aigua potable. Així, d'acord amb les dades de l'Organització Mundial de la Salut, el 1970

el 25% de la població mundial tenia accés a aigua potable, mentre que l'any 2000 es va passar al 85%.

La intervenció privada

Un dels aspectes més controvertits a l'hora de fer front al repte d'augmentar aquests percentatges és la intervenció de les agències privades de gestió d'aigües. I és que les privatitzacions de la gestió de l'aigua en països en vies de desenvolupament han estat fortament contestades per part d'algunes organitzacions, de manera que el Banc Mundial s'ha posat a la defensiva i la velocitat de la privatització ha disminuït.

L'argument principal que esgrimeixen els opositors és que les tarifes que hauran de pagar els consumidors seran més ele-

vades i, per tant, part dels consumidors no podran pagar l'aigua. D'altra banda, els defensors de la intervenció d'agències privades de gestió d'aquest recurs opinen que les empreses privades estan en mi-

La gestió de l'aigua, el treball i les inversions per aprofitar-la generen riquesa

llors condicions d'identificar els buits existents i garantir els serveis necessaris.

Independentment de qui administri l'aigua, el cert és que cal garantir-ne el subministrament i el servei de sanejament,

i que algú l'haurà de pagar, és a dir, els costos els haurà d'assumir el contribuent o el consumidor.

Actualment les persones que no estan connectades a cap xarxa de distribució d'aigua paguen per un recurs moltes vegades de mala qualitat. Paguen en forma, sobretot, de temps que podrien invertir en educació i en una altra feina remunerada.

L'aigua és un bé bàsic, necessari per a la vida. En el cas de l'Àfrica, la manca d'aigua potable és també una de les principals causes de mortalitat i de fam.

Des de la Fundació Agrícola Catalana hem defensat la importància de la gestió de l'oferta d'aigua mitjançant les infraestructures necessàries que permetin la regulació i distribució d'aquest recurs en aquelles zones on és escassa, i també hem defensat la necessitat de gestionar-ne la demanda, de manera que hi hagi un ús òptim i eficient d'aquest recurs.

En el cas de l'Àfrica, i també altres zones del món on la població té minvat l'accés a l'aigua potable, les necessitats són més grans, però probablement les solucions són similars: les infraestructures per a l'emmagatzematge i la distribució d'aigua són fonamentals per al desenvolupament econòmic. I la gestió de la distribució i el sanejament d'aigües s'haurà d'assignar a qui disposi dels recursos tècnics i econòmics per fer-ho, sigui una agència pública o privada, o sigui mitjançant una fórmula mixta, segons els casos.

La gestió de l'aigua, el treball i les inversions necessàries per aprofitar-la generen riquesa. La manca d'aigua genera fam i mortalitat.

Els convenis potencien la jornada més curta i l'horari més flexible

Les empreses volen acostar-se al model europeu

Redacció
MADRID

Els convenis col·lectius de les empreses espanyoles tendeixen a incloure jornades més curtes i horaris de feina més flexibles, segons posa de manifest l'últim informe Randstad sobre temps de feina elaborat per l'Institut d'Estudis Laborals (IEL) d'ESADE. Un estudi detallat de les clàusules d'aquests convenis vinculades a l'horari laboral –com la distribució de les jornades, el nombre d'hores destinades a les borses de treball i les hores extraordinàries, entre altres– posa en relleu el camí que han iniciat les empreses de l'Estat espanyol per acostar-se a l'anomenat horari europeu.

De l'examen global dels convenis col·lectius en destaca, per una banda, la necessitat de satisfer l'exigència de flexibilitat de les empreses i, per una altra, l'escassa participació dels treballadors en les tasques d'organització de la seva feina a les empreses, ja que la immensa majoria dels treballadors segueixen pensant que aquesta és una funció que correspon en exclusiva a l'empresa.

Mitjana de 1.730 hores

Segons l'informe Randstad, els convenis col·lectius firmats el 2004 recullen una jornada màxima –anual i de mitjana– de 1.730,15 hores per als sectorials i 1.794,53 hores per als empresarials.

En els dos casos el nombre

d'hores és inferior al màxim establert a l'Estatut dels Treballadors, que és de 1.826 hores anuals. Així mateix, en l'àmbit empresarial el nombre d'hores anuals treballades tendeix a disminuir, amb una mitjana de 1.728,35 hores per al 2005 i de 1.729,56 hores per al 2006, xifres sensiblement inferiors a les registrades el 2004.

En relació amb aquells convenis que expressen les hores d'acord amb un còmput setmanal, també hi queda reflectida una evidència clara de la disminució de les hores treballades. Així, en aquest grup la mitjana és de 37,8 hores en el cas dels convenis sectorials i de 38,84 hores en el dels convenis empresarials.

MINAS CERRO MARTILLO S.L.

Es convoca Junta General Extraordinària de socis de la companyia, a celebrar al domicili social el pròxim dia 22 de setembre de 2005 a les 12 hores, amb el següent Ordre del Dia:

1. Anàlisi situació adquirent de participacions de la companyia.
 2. Autorització compra de participacions per la mateixa companyia, a tenor del que disposa l'art. 40-1b LSRL.
 3. Renúncia expressa dels socis al dret de preferent adquisició.
 4. Autorització dotació de reserva legal indisponible per l'import de les participacions adquirides.
 5. Acords relatius a una posterior reducció de capital, i remuneració de participacions.
 6. Facultar per a la formalització d'aquesta compravenda i cursar convocatòria pròxima junta de reducció de capital.
- Es fa constar el dret que tenen els socis d'examinar els documents que se sotmeten a l'aprovació de la junta, i de demanar l'entrega o enviament gratuït d'aquests documents.

Barcelona, 8 d'agost de 2005. Juan Álvarez Bartres, Administrador Únic